

Clara Peya: «Si ens imputen a 80 més, sortiran 8.000 autoinculpats de cop»

Parlem amb la pianista i compositora arran de la participació en el projecte de gestació de la cançó i el videoclip "Los borbones son unos ladrones"

Clara Peya | Michal Novak

La pianista, compositora i cantant **Clara Peya** és una de les que primer es van sumar a la iniciativa que avui ha impactat a la primera línia de flotació mediàtica en forma [dençó i videoclip](#) a palafrugellenca s'ha encarregat de construir els arranjaments de la base instrumental del rap "Los borbones son unos Ladrones", que vol sumar forces al voltant dels rapers i activistes culturals condemnats durant l'últim any. Per saber com s'ha gestat aquest projecte que en qüestió de setmanes ha aixecat un dic de resistència cultural on també es troba la plataforma [No Callarem](#), parlem amb **Peya**, que aquest any també presentarà nou disc.

Com s'ha forjat la participació en el projecte? T'ho han demanat personalment o vas ser tu que, en el seu moment, ja et vas posar a disposició de la causa?

Soc una més, com que estic súper activa des dels col·lectius d'arts escèniques i molta gent ho sap, quan va sorgir la iniciativa del Pau vaig començar a assabentar-me'n per totes bandes. Li vaig fer un tuit de resposta dient que podien comptar amb mi i em va dir que em necessitaven per fer la base de la cançó. Entre els dos ens hem encarregat de buscar els músics que completarien de banda, i ha estat molt fàcil perquè estan molt involucrats en l'escena del hip-hop i aquesta està

molt acostumada a crear sinergies del no-res. També col·laborar amb els estudis de la Casa Murada i Medusa ha anat rodat, perquè ho han fet de manera completament altruista, igual que tota la gent del món del hip-hop i tota la que ve del món de la música.

Tot i ser una persona activa políticament, què t'ha aportat el fet de participar en un projecte com aquest?

És molt bonic veure com tots ens estem autoinculpan. Si ara ens imputen a 80 més, voldrà dir que s'autoinculparan 8.000 persones més, és una marea que no pot fer més que créixer. M'he emocionat al veure el vídeo perquè és molt potent pel que fa al missatge. A més, tota la simbologia que hi ha darrere La Model és forta, perquè d'alguna manera també ens estem posicionant en contra que a les presons espanyoles hi hagi cap pres polític, que en el fons no deixa de ser una persona també empresonada per les seves idees.

Quin era el teu vincle previ amb el món del hip-hop?

Era fort, perquè el que em transmet és molta força. És una música molt directa amb un missatge molt contundent i que t'interpel·la de seguida. A l'últim disc faig un tema rapejat i ara que estic gravant el nou àlbum, que sortirà a l'octubre, també m'he atrevit a cantar així quatre cançons. Fa molt temps que m'acompanya el hip-hop, n'escolto molt.

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=Rn2xydCpoTs>

En l'entorn cultural notes un clima de valentia generalitzada amb molta gent disposada a donar la cara, o hi veus més por de les represàlies?

Ens acaben de preguntar el mateix en una altra entrevista on també hi havia el Pancho de Zoo, i ell deia que inconscientment, amb totes les notícies que rep d'imputacions i penes de presó, analitza molt més el que fa. A mi tot això em genera un cabreig i una ràbia que em fa venir ganes de cridar. Com deia Valtoryc, la violència ha d'existir en l'art, perquè si no deixes que aflori estàs coartant la llibertat d'expressió. La repressió és brutal a tots els nivells de la cultura, però si ens mobilitzem, no ens podran interpel·lar a tots.

No tens por.

Sé que en qualsevol moment em vindran a buscar per anar a declarar, però aquesta és la manera. Si tots anem al banc dels acusats, només podem fer més gros el moviment i menys gent tindrà por.

Aquests últims esdeveniments han canviat alguna cosa de la teva relació amb l'art?

Sí, que cada cop entenc menys l'art sense compromís. Com a artistes és importantíssim que ens posicionem des de tots els col·lectius als quals pertanyem. Jo puc ser tan feminista com vulgui, però he de saber que pel fet de ser una dona blanca i de classe mitjana tinc uns privilegis que una dona gitana, per posar un exemple, no té. Llavors, és ser conscient del teu paper i utilitzar-lo per visibilitzar les injustícies que t'envolten.